

SKUHROVSKÝ ZPRAVODAJ

46. ročník • Duben 2021 • číslo 172

Vážení občané,

skončila zima, která byla za poslední období zase tou klasickou zimou, jak si ji pamatujeme z minulosti, i když ta pravá kouzelná zima trvala jen pár týdnů. Když pomínu její každoroční neblahé následky v podobě poškozených cest a nepořádků, přinesla nám konečně doplnění stavu podzemních vod a přírodě dopřála zimní odpočinek. My jsme však neodpočívali ani neoddychovali. Kromě zimní údržby, proti které v letošním roce nebylo moc výhrad a kupodivu se objevily i pochvaly, jsme se věnovali opravám a údržbě obecní techniky i údržbě zeleně.

Nezbytné opravy obecních cest po zimě jsou naplánované, jakmile cesty proschnou a ustálí se podloží. Letos nás však nejhorší úseky cest donutily přistoupit k výjimce a nejnnutnější práce a vyspravení jsme provedli ihned.

Zima také poprvé prověřila funkčnost nového vytápění v naší mateřské školce a nutno podotknout, že se naše loňské úsilí vyplatilo a výsledek nadmíru splnil naše očekávání. Bezporuchový chod, krásné teplo i ve větších mrazech, rezerva ve výkonu, krátce shrnuto - paráda. Nyní se ještě řeší a dodělává v rozvaděči elektrické energie rozdělení elektrického napájení pro výhodnější tarif, čímž se nám ještě podstatně zlevní provoz tohoto zařízení.

V současné době se chýlí ke svému závěru vloni odstartovaná velká akce na vestavbu čtyř bytů v budově staré školy v Brocné. Zde přes nemalé stavební problémy a různá překvapení, přinášející růst finančních nákladů, které asi vždy provázejí přestavbu starého objektu, vznikly krásné moderní byty ve velice vzhledné budově. Dokončení této akce proběhne do konce března. Noví nájemníci jsou již vybráni a nájemní smlouvy připraveny k podpisu. My chceme učinit všechno proto, aby byly byty co nejdříve předány novým nájemníkům do užívání. Venkovní dodělávky a vylepšení zázemí pro nájemníky i pro pálenici, která je v přízemí, proběhnou během jarních měsíců, jakmile se ustálí počasí.

V letošním roce také pokračuje podle stanoveného harmonogramu dotovaná akce nazvaná „Protipovodňový varovný a informační systém obce Skuhrov n. Běl.“, čímž naše obec včetně všech místních částí získá nový bezdrátový místní rozhlas. Nový systém a moderní technologie nám poskytnou řadu dalších doprovodných moderních možností v předávání důležitých informací obyvatelům. Největší a nejdůležitější praktická část realizace projektu proběhne již v letoš-

ním roce. Akce bude administrativně dokončena v první části příštího roku, což je prima, protože zastaralý systém současného rozhlasu už dosluhuje a je v některých místech nefunkční. Další probíhající akcí, na kterou se snažíme získat dotaci, je oprava obecní nádrže ve Svinné, na kterou již máme zpracovanou projektovou dokumentaci. Pokud se vše podaří, chtěli bychom tuto akci realizovat ještě v tomto roce.

Úklidovou činnost v obci letos opět od dubna posílí pracovník přidělený Úřadem práce Rychnov n. Kn.

Co se týká akcí, které probíhají od začátku roku mimo režii obce, ale v jejím zájmu, je třeba připomenout novou zemní elektrifikaci ČEZ ve středu obce. Ta sice přišla v nepříznivém klimatickém období a způsobila nám tím nemalé komplikace, ale zbavuje nás starých betonových sloupů a elektrických drátů ve středu obce. Zároveň se podařilo spojit tuto akci s výměnou starého veřejného osvětlení, přivést k němu nové zemní vedení a osadit nové sloupky se svítidly. Tím je dokončena rekonstrukce veřejného osvětlení v obci.

Druhou novinkou přímo ve středu obce je zrekonstruované nákupní středisko COOP. Celá tato akce proběhla v rekordním čase a přinesla místním občanům krásný moderní obchod. Nyní zde probíhá přestavba patra na tři nájemní byty. Po té bude budova nově omítnuta a tím získá obec ve svém středu další pěkně zrekonstruovanou stavbu, za což investorům a majitelům tohoto zařízení za naše občany velice děkujeme.

Chtěl bych ještě připomenout, že i letos roste na tradičním místě kupa dřeva, na kterou je možné v současné době odkládat větve z prořezaných stromů. Ale pouze větve a drobné stromky, ne prkna a trámy, které se tam objevovaly v minulosti. Tuto hromadu však nebudeme moci spálit na „čarodějnice“, jak bylo u nás tradicí, protože i letos stejně jako vloni nás opět silně omezuje pandemie COVID-19. Ta nyní ještě silněji ovlivňuje naše životy a veškerou společenskou, sportovní a kulturní činnost nejen v naší obci, ale po celé zemi a všech koutech světa.

Jaro se k nám nezadržitelně blíží a s ním i čas jarních svátků, proto přeji i přes toto chmurné období všem občanům pevné zdraví, hodně jarního sluníčka, hezké a příjemné svátky velikonoční. Všichni doufáme, že společnými silami toto období překonáme a vrátíme se co nejdříve k normálnímu životu.

Milan Bárta, starosta

Jak dál se středem obce?

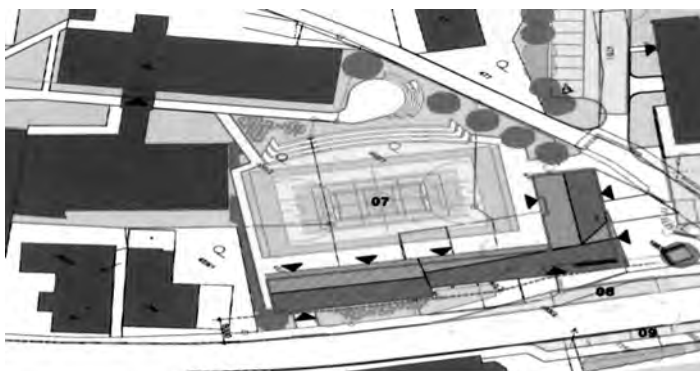
V minulém zpravodaji jsme slíbili, že se vrátíme k využití pozemků ve středu obce po čp. 13 (Bartošovi), kde jsme koncem minulého roku pro obec odkoupili zbývající objekt a pozemky. Ty jsou územním plánem předurčeny k vybudování objektů občanské vybavenosti. V letošním roce zde určitě provedeme první krok a tím je demolice stávající budovy.

Pohled na zamýšlený objekt od jihovýchodu (od silnice)

Druhým krokem je upřesnit, co zde má do budoucna být. V současné době je k dispozici studie středu obce, která předpokládá na tomto místě vybudování veřejného sportoviště a víceúčelové budovy (se zázemím pro hřiště, občerstvením, veřejným WC, autobusovou zastávkou, klubovny nebo turistickým ubytováním). Další nápady na doplnění tohoto záměru mohou být předány na obec, kde budou posouzeny a případně zakomponovány do této studie. Je nutné počítat

s tím, že pokud bychom tento záměr dle studie chtěli realizovat, bylo by nutné řešit jeho financování dotacemi. K podání žádosti o dotace je však ještě klikatá cesta. Je třeba vysoutěžit dodavatele projektu, znát rozpočet a teprve po jeho dodání je možné o dotaci požádat. V případě kladného vyřízení pak lze realizovat stavbu.

Studie středu obce - celkový pohled na sportoviště a víceúčelovou budovu

Společenská kronika

jaro 2021

Významného životního jubilea se dožívají tito naši spoluobčané:

HERMAN Karel ze Skuhrova	95 let
LEMFELDOVÁ Růžena ze Svinné	94 let
ŠRITTOVÁ Stanislava ze Skuhrova	91 let
FRÁTRIK Ján ze Skuhrova	85 let
SEIDLOVÁ Ludmila ze Skuhrova	85 let
HRADECKÁ Blanka ze Skuhrova	80 let
MILICHOVSKÝ Václav ze Skuhrova	75 let
CVEJN Josef z Brocné	94 let
DERNEROVÁ Marie ze Skuhrova	91 let
KUNC Josef z Brocné	70 let
POP František z Brocné	70 let
SMOLOVÁ Jaroslava z Hraštic	85 let
DANÍČKOVÁ Alena z Debřec	80 let
EHL Jaroslav ze Skuhrova	100 let

Vaše životní jubileum je pro nás příležitostí, abychom Vám do dalších let upřímně popřáli dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Loučíme se s našimi zemřelými občany:

KOBLÁSA Josef ze Skuhrova	(nar. 1931)
POP Vladimír ze Svinné	(nar. 1939)
KLABENEŠ Ladislav ze Skuhrova	(nar. 1940)
ŠVEC Lukáš z Brocné	(nar. 1993)
BARTOŠ Jan ze Skuhrova	(nar. 1951)
MRKVIČKA Jaroslav ze Skuhrova	(nar. 1956)
PIŠLOVÁ Regina ze Skuhrova	(nar. 1943)
MARŠÍKOVÁ Marta ze Skuhrova	(nar. 1931)
ŠMÍD Jaroslav ze Skuhrova	(nar. 1944)

Čest jejich památce.

Vítáme nového občánka naší obce:

MORAVEC Šimon z Brocné

Vážení rodiče, vítáme narození Vašeho dítěte a přejeme Vám i jemu, aby vyrůstalo ve zdraví, lásce, klidu a pohodě.

Soňa Vlasáková

Skuhrovský občan Jaroslav Ehl se dožívá 100 let

Zdá se to až neuvěřitelné, ale je to tak. Na jaře letošního roku se dožívá úctyhodných sta let dlouholetý ředitel místní základní školy, nadšený zpěvák a sbormistr, pan Jaroslav Ehl. Věhlas jeho osobnosti daleko přesahuje hranice naší obce i okresu, rozsah jeho zájmů a činností je obdivuhodný. Za svoji aktivní kariéru toho stihnul opravdu hodně. Proto přinášíme k jeho úžasnému životnímu jubileu kromě velké gratulace i malý medailonek:

Pan Jaroslav Ehl se narodil ve Skuhrově nad Bělou Rybníčkách č. 14. Měl pět starších sourozenců, se kterými vyrůstal ve skromných poměrech. Otec i dva bratři pracovali celý život v místní slévárně. Otec byl několik let starostou obce Skuhrov.

Po skuhrovské obecné škole a solnické měšťance absolvoval pan Jaroslav Ehl Státní učitelský ústav v Hradci Králové, který v roce 1940 s vyznamenáním dokončil. Pro nedostatek učitelských míst nastoupil do školy až v březnu 1942 v Kvasínách. Po dalších učitelských štacích zakotvil ve škole ve Skuhrově nad Bělou. Zde pracoval až do odchodu do důchodu v roce 1982. Dvacet devět let zastával funkci ředitele školy. V březnu roku 1967 mu byl udělen titul Vzorný učitel.

V roce 1946 se oženil s Annou Gutvirtovou a společně vychovali tři dcery a syna. Pedagogické práci věnoval mnoho energie a učitelům se snažil vytvářet příznivé podmínky k jejich vyučovací a výchovné činnosti. Mnoho pozornosti věnoval modernizaci a zlepšování školního prostředí. U školy vyrostla nová školní jídelna, nad tělocvičnou další učebna, vše v „Akci Z“, jak bylo tehdy obvyklé. Bylo též upraveno okolí školy a řada dalších zlepšení, na nichž se velice často podílel i manuální prací, protože nikdy neváhal přiložit ruku k dílu. Proto po odchodu do důchodu také pomáhal s drobnými pracemi a údržbou jako zaměstnanec obce.

Velmi blízká mu byla oblast kultury. Pracoval ve funkci správce Osvětové besedy, která měla tehdy v obci kulturu na starosti. V roce 1973 založil Obecní zpravodaj, který vychází doposud. S místními ochotníky občas hrával divadlo, pamětníci si vzpomínají např. na postavu mistra Jana Husa v přírodním divadle na skuhrovském hradě.

Jeho hlavním koníčkem a láskou byl však sborový zpěv. Od roku 1942 zpíval v Pěveckém sboru českých učitelů, od roku 1955 až do roku 1992 ve Smíšeném sboru českého učitelstva. V Rychnově 40 let vedl pěvecký sbor. Řadu let řídil i skuhrovský pěvecký kroužek dospělých. Pod jeho vedením vystupovali žáci a žákyně skuhrovské školy na mnoha kulturních vystoupeních.

V důchodu se začal intenzivněji věnovat chovatelské činnosti, která ho také provázela celý život. Jeho velkou zálibou byli holubi. Po přestěhování na místní sídliště Březina byl 30 let předsedou samosprávy bytového družstva řadových domků.

Žil ve spořádaném manželství, s úctou stále hovoří o své manželce, které je vděčný za starost o rodinu a za výchovu dětí, čímž mu vytvářela příznivé podmínky pro jeho učitelskou, kulturní i veřejnou práci. Jak sám říká, do posledních chvil si zachoval svoji „uhlířskou víru“ o možnosti nápravy lidské společnosti, pro kterou celý život pracoval.

Vážený pane řediteli, za všechny Vaše kolegy učitele, žáky, kolegy z pěveckých sborů, pracovníky obce a skuhrovské občany Vám přejeme stále zdraví, životní optimismus a hodně radosti ze široké rodiny i milované hudby, kterou stále tak rád posloucháte.

Informace obecního úřadu

Sbírku oblečení pro Diakonii připravuje sociální komise na duben: 20. 4., 22. 4. a 24. 4. 2021 vždy od 14.00 – 16.00 hodin. Za dodané věci předem děkujeme.

Svoz nebezpečného odpadu se připravuje na květen. Firma Marius Pedersen určí přesný termín podle aktuální pandemické situace.

Sčítání lidu domů a bytů 2021

Sčítání začíná o půlnoci z 26. 3. na 27. 3. 2021. Do 9. 4. 2021 má každý možnost sečíst se online prostřednictvím elektronického formuláře a webu www.scitani.cz nebo v mobilní aplikaci. **Kdo se nesečte online, má zákonnou povinnost od 17. 4. do 11. 5. 2021 vyplnit a odevzdat listinný formulář.** Jeho distribuci zajišťují sčítací komisaři. Distribuce formulářů do domácností bude probíhat za dodržování přísných hygienických pravidel (ochranné pomůcky, dezinfekce, kontakt primárně venku, minimalizace doby kontaktu). Z toho důvodu nebudou sčítací komisaři pomáhat s vyplňováním formulářů. V případě potřeby bude fungovat tel. infolinka 840 30 40 50. Vyplněné formuláře bude možné odeslat v předtištěné obálce prostřednictvím schránek České pošty nebo odevzdat na kontaktních místech České pošty. Odeslání bude zdarma.

Sčítání je povinné pro všechny osoby, které mají k rozhodnému okamžiku trvalý pobyt nebo přechodný pobyt nad 90 dnů na území ČR. Sečíst se musí každá taková osoba bez ohledu na místo skutečného pobytu, věk, svéprávnost a zdravotní stav. Za osoby mladší 18 let, osoby omezené ve svéprávnosti provádí sečtení jejich zákonný zástupce, opatrovník nebo osoba k tomu oprávněná. Sčítání se týká i cizinců přítomných v rozhodný okamžik v ČR s výjimkou diplomatů nebo cizinců s krátkodobým pobytem do 90 dnů. Údaje o domu a bytu poskytne jeho uživatel, v případě neobydleného bytu vlastník domu nebo jeho správce. Veškeré osobní údaje jsou zpracovávány v souladu s příslušnými právními předpisy a používány jsou maximálně zabezpečené informační systémy. Podrobné informace naleznete na webu www.scitani.cz.

Český statistický úřad žádá všechny občany, aby odpovědným vyplněním sčítacích formulářů přispěli k úspěšnému provedení sčítání.

Mutina Skuhrovský

- **nabádá** všechny své poddané, aby dodržovali nařízení, která mají zamezit šíření pandemie. Nejsme v tom sami, v celém světě byla omezující opatření zavedena a často daleko tvrdší, než je tomu u nás. A to včetně sankcí, které následují za jejich porušování...
- **je smutný** z toho, že se v nejbližším okolí jeho sídla scházejí zpovykání tvorové, kteří současná nařízení nedodržují a pořádají zde za hlasitého doprovodu reprohudby divoké mejdany a zanechávají po sobě haldy nejrůznějších odpadků včetně rozbitých lahví od alkoholu, petlahví, zvratků a stupidních sprejerských výtvorů...
- **upozorňuje**, že z výše uvedených důvodů bude prostor hradu namátkově monitorovat Policie ČR...
- **děkuje** všem lidem, kteří vážnost současné pandemické situace chápou a veškerá nařízení dodržují (i když třeba brblají)...
- **žádá majitele psů**, aby laskavě uklízeli exkrementy zanechané jejich mazlíčky na chodnících a veřejných prostranstvích...

Ohlédnutí za Tříkrálovou sbírkou

I letos se měla konat v naší obci tradiční Tříkrálová sbírka. Bohužel situace s nemocí Covid-19 nedovolila malým koledníkům a jejich dospělým doprovodům přijít ke dveřím každé domácnosti v naší obci a koledou požádat o příspěvek. Farní charita v Rychnově nad Kněžnou ve spolupráci s Obecním úřadem ve Skuhrově nad Bělou proto přistoupila k provizornímu řešení. Kasička byla umístěna na Poště Partner a tam byla možnost přispět na tuto sbírku. Celkem se na Poště Partner vybralo 9.058,- Kč. Další možností bylo přispět přímo na účet Farní charity Rychnov nad Kněžnou, nebo formou SMS. Všem dárcům patří velký dík. On line sbírka je prodloužena do konce dubna.

Eva Preclíková

Poděkování

Letošní Tříkrálová sbírka byla velkým otazníkem, ale také velkým překvapením. Do poslední chvíle jsme věřili, že ji budeme schopni zorganizovat ve stejném formátu jako v uplynulých letech. Nakonec se tato představa rozplynula, a tak přišel velký otazník, zda dokážeme oslovit naše pravidelné dárce a podporovatele z minulých let v on-line prostředí. O to více náš potěšilo, když jsme zjistili, že se k lidem naše prosba o podporu a příspěvek do Tříkrálové sbírky opravdu dostala. Lidé se ptali, chodili, přispívali. Když jsme nemohli přijít my, lidé přišli za námi. Vybraná částka v Rychnově nad Kněžnou a jeho okolí byla nakonec nádherných 405 111,- Kč (statické kasičky a online kasička). Je to více než třetina sbírky minulé a pro nás velké a milé překvapení. Děkuji všem dárcům, lidem, kteří se podíleli na propagaci a roznáškách letáků, místním koordinátorům, starostům i pracovníkům městských a obecních úřadů. A také všem lidem, kteří byli ochotni nechat Tříkrálovou kasičku u sebe v obchodě. Výtěžek Tříkrálové sbírky 2021 bude použit podle schváleného záměru na obnovu vybavení Stacionáře sv. Františka v Rychnově nad Kněžnou pro seniory a lidi s mentálním a kombinovaným postižením. Dále poputuje pomoc k rodinám s více dětmi ve městě a regionu, rodinám s postiženým dítětem a rodinám v nouzi. Část výtěžku bude také poskytnut Sdružení Neratov, na realizaci humanitárních projektů v Indii v oblasti Bangalore-Karnataka a Belgaum a na pomoc při mimořádných situacích a zmírnění dopadů pandemie COVID-19.

Mgr. Ondřej Barabáš

Okénko do školy

Už je to téměř pravidlem. V období, kdy čtete tyto řádky, žádní žáci do školy opět nechodí. Nejskloňovanějším termínem v letošním školním roce je distanční výuka. A tak se nám přes monitor počítače nebo displej mobilního telefonu učí distančně i prvňáčci a druháci. Kdy se nejmenší žáci nebo třeba deváťáci do školy vrátí, to je ve hvězdách. Budeme rádi, když to bude po Velikonočních. Jenže to ještě souvisí s antigenními testy a proočkováním učitelů a s tím i zajištěnou logistikou... No, uvidíme.

A to se nám přitom v novém kalendářním roce finančně zadařilo. Díky dobře fungujícímu novému způsobu financování (zejména menších škol) máme zcela naplněný rozpočet i s prostředky na práci nejen se žáky s výukovými obtížemi, ale i se žáky nadanými, získali jsme peníze na podporu vzdělávání žáků – cizinců v českém jazyce, rozjely se další „šablony“ (projekt Plujeme na jedné lodi 3), které zajistí další personální podporu obou škol i finance na řadu školních i mimoškolních aktivit. Peníze jsou – žáci nikde...

Protože je většina žáků školy odkázána výhradně na distanční výuku, museli jsme zvolit nějaký účinný způsob komunikace s rodiči žáků ohledně klasifikace. Papírové žákovské knížky tak byly nahrazeny elektronickými „žákajdami“, do kterých rodiče přistupují pomocí webové aplikace Bakaláři. U tohoto způsobu sdělování výsledků žáků již zůstaneme, papírovým žákovským knížkám odzvonilo.

Aby toho všeho nebylo dost, museli jsme dočasně zavřít provoz školní jídelny z důvodu onemocnění některých pracovníků. Omlouváme se tímto všem žákům na distanční výuce, kteří obědy odebírali, i cizím strávníkům, ale covid si nevybírá.

I přesto, že nás všechny tato doba velmi štve, se snažíme vytvářet pozitivní atmosféru a žáky i ostatní motivovat k aktivitám, které jim mohou pomoci alespoň na chvíli zapomenout na šed' dnešních dnů. O tom se dočtete na níže uvedených řádcích, které napsala paní učitelka Jana Dusilová.

Za sebe i své kolegy Vám všem, vážení občané Skuhrova nad Bělou a milí přátelé naší školy, přeji klidné prožití velikonočních svátků, pevné zdraví, hodně úspěchů a hlavně spoustu jarního sluníčka, aby nám všem bylo trochu veseleji.

Mgr. Oldřich Málek, ředitel ZŠ

Co se děje ve škole – neškole?

Není nejhorší, když něco nejde, ale když se nechce. A sedět dennodenně několik hodin před monitorem počítače v rámci distanční výuky je opravdu náročné. Pro všechny. Snažíme se proto dětem nabízet i aktivity, které je od obrazovek zvednou. Jak se moderně říká, aby byly chvíle i offline.

Letošní nadílka sněhu přála zimním radovánkám. Soutěže o nejlepšího sněhuláka a sněhovou stavbu se zúčastnili malí i velcí. A výtvary? Klasičtí sněhuláci, sněhový pes i králík, bezhlavý sněhulák, sopka, skluzavka, iglú, bunkry atd. Nádhera!

Další soutěže a zajímavé projekty proběhly v rámci výuky – v němčině vařili Eintopf (německé jídlo z jednoho hrnce), v chemii vytvářeli modely krystalické soustavy a krystalky solí, v zeměpisu vyráběli vrstevnicové modely, v přírodopisu proběhla soutěž o nejhezčí krmítko. Spoustu nápadů a inspirací k tvoření vkládá do výtvarky paní učitelka Mgr. Iveta Vašátková. Hudebně se děti snaží rozvíjet paní učitelka Mgr. Petra Wenzelová a Mgr. Petra Čápková, které dětem nabízejí a posílají zajímavé poslechy napříč různými hudebními žánry. Deváťáci se kromě základní výuky připravují na přijímací zkoušky.

Distanční výuku teď musí zvládnout i naši nejmenší, ti školcoví, i ti z 1. a 2. třídy. Paní učitelky se jim snaží připravovat pestré a zajímavé hodiny. Když byly děti ve škole, měly dokonce i karneval. Sice jako v pohádkovém Půlnočním království – bez tance a zpěvu, ale i tak si to užily. Fotečky ze všech akcí a soutěží najdete na našich webových stránkách, některé i za okny školní jídelny a ve vývěsce.

Také jsme se rozhodli obejít republiku. Že to v současné situaci nejde? Byl to v době omezení volného pohybu osob v naší zemi vcelku troufalý nápad. Ale když se chce... Do akce se postupně přihlašovali dobrovolníci z řad dětí, učitelů, zaměstnanců, rodičů i přátel školy. Cílem

výzvy bylo ujít délku českých hranic (2290 km) za 20 dnů. Účastníci si mohli sami zvolit trať v okolí svého bydliště či jinde. Na každém také bylo, kdy, jak dlouho a jak často bude své kilometry absolvovat. Důležité bylo, aby všichni poctivě zapisovali zdolané vzdálenosti do tabulky na internetu, kde mohli naši turisté den za dnem sledovat, kolik kilometrů ještě k obkroužení republiky zbývá. Cílovou metu se nakonec během dvaceti dnů podařilo nejen pokořit, ale dokonce překonat! Ze žáků dal nejvíce zabrat botám svými úctyhodnými 152,2 km Ondra Locker. Mezi dospěláky zazářila paní Monika Blažková, která nachodila neuvěřitelných 310 km! Uznání a dík ale patří všem, kteří přispěli „svojí troškou do mlýna“. Ukázalo se, že způsob, jak udělat něco nejen pro zábavu, ale také pro zdraví, se vždycky najde!

Určitě jsem nevyjmenovala všechny aktivity, akce, soutěže a nápady, které zaměstnanci skuhrovské školy svým žákům nabízejí. Ačkoli teď často slýcháme, že učitelé jsou zase doma na prázdninách a valí na děti jen samé úkoly, v naší škole tomu tak opravdu není. My naše žáky „zažít nudu“ nenecháme!

Mgr. Jana Dusilová

Zprávičky z naší školičky

V novém roce v novém. První pololetí školního roku 2020-2021 jsme prožili opravdu netradičně v náhradních prostorách z důvodů instalace nového topení v MŠ.

Proto se pro mnohé z nás staly Vánoce symbolikou nového začátku a nadějí na lepší časy budoucí. S tímto přáním naše mateřská škola vstoupila do nového roku s jedničkou na konci. Vánoční čas jsme ukončili 6. ledna, kdy do třídy k dětem, s písní na rtech, přišli Tři králové a popřáli nám všem štěstí a zdraví.

Není pochyb o tom, že přát někomu v této nelehké době zdraví, není jen rutinní fráze, ale opravdové vroucné přání pro nás pro všechny. O zdraví jsme si s dětmi povídali celý zimní čas. Hráli jsme si na doktory, bojovali jsme s bacily a učili jsme se, jak nejlépe předcházet nemocem. K tomu nám přálo zimní počasí. Netuším, zda vlivem omezené letecké dopravy, či vášnivým lyžařům pro zlost tento rok pořádně nachumelilo a my si to mohli s dětmi naplno užít. Sáňkování, bobování, sněhové tvoření, koulování, stavění sněhuláků, no prostě jsme si dosytnosti užili zimních radovánek na naší zahradě.

Nezapomněli jsme ani na zvířátka. Za pomoci rodičů náš krmelec v lese za školkou ani krmítka u MŠ nezůstala bez dobrůtek pro srnky, zajíce, veverky i hla-

dové ptáčky. Touhu po jaru a plány k novým pokusům a jarním výzvám však přerušila další vlna koronaviru a my jsme byli nuceni provoz školky pozastavit a přejít na distanční výuku.

Plánů máme nespočet a věříme, že už brzy nastane doba je realizovat a zase si život naplno užívat. A tak za naši školkou Sluníčko přejeme všem občanům štěstí, zdraví, dlouhá léta, ať už Covid v naší zemi nevzkvétá.

Za MŠ **Zuzana Krassková**

Vzpomínka na paní Jarmilu Hladíkovou

Dne 8.3.2021 nás opustila naše bývalá paní učitelka, ředitelka, výborná kamarádka a milá kolegyně paní Jaruška Hladíková. V naší MŠ pracovala od roku 1981 do roku 2002, tedy krásných 21 let, během kterých provázela prvními kroky předškolní docházky většinu místních dětí, které na ni s láskou vzpomínají.

Rádi bychom jí touto cestou věnovali tichou vzpomínku a poděkování za všechno, co pro „skuhrovské děti“ vykonala.

Změny v naší farnosti

Pan farář Augustín Slaninka sděluje: Život je neustálý pohyb a změna. Po volbě nového provinciála koncem minulého roku nastaly určité změny a v nastalém kolotoči se ocitla i Dobruška. Páter Alojz Šeliga, který tady zdárně působil dvanáct let jako kaplan, odchází do Loštic, z Loštic náš řádový spolubratr odchází do Lučence a z Lučence přichází k nám P. Emil Hoffmann, který byl od 1. ledna 2021 ustanoven správcem farností Dobruška, Přepychy a Solnice, do které patří i Skuhrov a Kvasiny.

Páter Emil Hoffman se představuje:

Je mi ctí, že se mohu představit občanům i farníkům obce Skuhrov. Jmenuji se Emil Hoffmann, jsem knězem Misijní společnosti sv. Vincence de Paul a od 1. ledna 2021 jsem ustanoven za správce farností Dobruška, Přepychy a Solnice. Tento kraj mi není neznámý, jelikož jsem zde působil hned po kněžském svěcení v roce 2003 jako dobrušský kaplan.

Pocházím z farnosti Košice-Šaca, kterou spravovali kněží Misijní společnosti, a právě proto jsem se rozhodl následovat Krista jako kněz v tomto řádu. Po noviciátu v Polsku nedaleko Krakova jsem studoval na kněze v Spišské Kapitule v Spišském Podhradí. Po svěcení jsem pět let působil v Dobrušce a blízkém okolí. V roce 2008 jsem byl představenými řádu vyslán do Španělska na postgraduální studia. V roce 2010 jsem studia úspěšně ukončil získáním licenciátu spirituální teologie. Po návratu jsem byl čtyři roky spirituálem v semináři Misijní společnosti a pak zástupcem provinciála, překladatelem a sekretářem. Velkou výsadou a ctí pro mne byla možnost podílet se na procesu blahořečení Božího Služebníka Jána Havlíka v jeho diecézní fázi, co se nám podařilo v roce 2018. Potom následovala krátká zastávka ve farnosti Lučenec Rúbanisko, kde jsem byl farářem do Silvestra 2020.

Díky studiím v zahraničí se domluvím španělsky, polsky, poradím si s angličtinou. Mám misijní zkušenost z Hondurasu i z Chicaga v USA, kde jsem zastupoval spolubratry znaje tři potřebné jazyky. Mezi mé záliby patří hraní na kytaru, běžkování, jízda na kole s větrem ve vlasech a procházky po horách.

Nastupuji do nové služby v nelehké době omezení shromažďování a sociálních kontaktů, ale doufám, že se s vámi setkám na nějaké akci pořádané obcí nebo farností. Myslím na vás, přeji všechno dobré, pevné zdraví, radost ze života a Boží požehnání.

P. Emil Hoffmann, CM

Zamyšlení před Velikonocemi nad Velikonocemi

Všechno je v rukách „Někoho vyššího“

Jeden příběh pojednává o tom, jak se venkovan se synem vydali na jarmark do vedlejší vesnice. Cesta vedla přes malý kamenný most. Pod ním divoce tekla řeka rozvodněná jarním táním. Voda sahala daleko výš než obvykle, z mostu se drotily kameny, byl starý, neudržovaný a nevypadal právě bezpečně. Syn se lekl: „Tati, myslíš, že nás udrží?“ Otec odpověděl: „Synku, budu tě držet za ruku.“ Chlapec vložil svou dlaň do Otcovy a opatrně s ním most přešel. Chvíli poté dorazili do vesnice, kde se konal jarmark. Domů se vraceli za soumraku. Chlapce napadlo: „Tati, a co ten polorozpadlý most? Jak se dostaneme přes řeku? Já se bojím.“ Venkovan byl statný chlap. Vzal synka do náruče a řekl mu: „U mě v náruči jsi v bezpečí.“ Otcova klidná chůze chlapce uklábala, a tak hluboce usnul.

Probudil se až druhý den ráno – ležel živý a zdravý ve své postýlce. Oknem svítilo slunce. Ani nevěděl, kdy a jak přešli přes rozbouřenou řeku... V nejposvátější chvíli křesťanského roku stojíme tváří v tvář tajemství: Ježíš je živý. Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není tady, byl vzkříšen!

Poslední slova Ježíše na kříži, kdy je zmítán bolestmi a křeči v hrudním koši, jsou klíčem k pochopení příběhu z úvodu: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Ježíš všechno odevzdává do rukou svého milujícího Otce. Jeho učedníci ho s úctou uloží do hrobu ovázaného bílými plátny, jako Lazara, mezi mrtvé. Kdyby nebylo odvahy Josefa, který vyžádal Ježíšovo tělo od Piláta, hodili by mrtvolu do společného hrobu, kam házeli všechny odsouzené a popravené.

Ale nedělní ráno je nějak zvláštní. Za učedníky přijdou ženy a řeknou jim: hrob je prázdný. Ježíš tam není. Možná se učedníci ptali: Co komu udělal Ježíš, že mu ani po smrti nedají pokoj? Někdo vtrhl do hrobky! Proč vzali jeho tělo? Proč nechali pruhu plátna a roušku složenou zvlášť? To by přece zloděj neudělal... snad nevstal z mrtvých, jak říkal? Že by mrtvý nebyl tedy mrtvý? Že by zemřel... a nezemřel?

Učedníci se s ním setkávají osobně. Ježíš s nimi jí, můžou se ho dotknout, aby uvěřili, že nemají jenom halucinace. Je to on, je celým člověkem s tělem a duší, ale svobodný jako duch.

Přátelé, lidé dobré vůle, milí čtenáři. Každý člověk potřebuje mít životní vizi, plán, cíl a hlavně naději. Jsme všichni unaveni restrikcemi, omezeními, zákazy,

příkazy, světlo na konci tunelu je nějak v nedohlednu. Využívejme proto čas. Vytvářejme mosty lidskosti, pamatujme na osamocené, kontaktujme dávné přátele, žijme v ohleduplnosti, byť nám tolik věcí leze na nervy. Tolik času možná už nikdy nebudeme mít.

Zakončím myšlenkou Marka Váchy, která se hodí pro nás pro všechny: Naučme se sebezapření. A to i tehdy, když máme tisíc důvodů, proč to dnes nejde. Řeknu příklad: když dnes z mnoha dobrých důvodů nemůžeme cvičit se svými činkami, omluvíme si to před sebou i před ostatními, ale ty svaly nakonec mít nebudeme. Necvičíš, nemáš. Neštuduješ, nevíš. Neovládáš se, nedáš to. Důležité věci se nestanou z voleje, bez přípravy. Nestydíme se dřít. A nezapomeňme být vděčními.

Ano, všechno je v rukou Někoho vyššího. Ale i v našich. Přeji pozeňnané a pokojné prožití velikonočních svátků.

P. Emil Hoffmann, CM, farář

Čtyři otázky pro Ing. Richarda Poláčka

Vím, že by to chtělo křišťálovou kouli, ale přesto se zeptám: Jak to vypadá se 6. ročníkem sympozia Proměny dřeva?

Pandemie zatím moc neustupuje, ale přípravy Proměn už začaly. Organizační výbor se řídí heslem „Šťěstí přeje připraveným“, a tak dělá vše pro to, aby v případě příznivé situace bylo možné sympozium ve dnech 3. 7. - 5. 7. 2021 uskutečnit.

Budme tedy optimisty a připusťme, že se i v roce 2021 na skuhrovském hradě sejdeme. Co nového nás tam bude čekat?

Řezbáři přijedou v tradičním složení, ale budou tentokrát pracovat na volné téma. Jediná socha už je nyní jistá a tou je sv. Florián pro hasiče ve Svinné, kde bude rovněž instalována selská lavička. Také další díla už mají svá místa určení, objednaly si je obce Skalka-Podbřezí a Libel.

Chystá se něco nového v doprovodném programu?

Kromě osvědčených atrakcí z minulých let si letos připomeneme film Slavnosti sněženek. Zájemci se budou moci povozit na vozíku taženém terratraktúrkem a přitom si říkat onu památnou větu: “To je dost, žes nás dědku vyvez.” Když už

prožíváme těžké období, tak ať je alespoň legrace... Dále bychom chtěli dát příležitost sprejerům, aby předvedli své umění. Samozřejmě legálně na připravené desky. Jejich díla následně budou moci zájemci vydražit. Obměnu chystáme i v oblasti občerstvení, které bychom chtěli rozšířit o stánek s veganskou stravou.

Může se stát, že by se akce sice mohla uskutečnit, ale bez diváků. Půjdete do toho, nebo se v takovém případě sympozium zruší?

V takovém případě máme připravenou záložní variantu. Dění by bylo snímáno kamerami a divákům zprostředkováno prostřednictvím internetu formou jakéhosi Studia Proměn dřeva. Zájemci by tak mohli sympozium sledovat doma na PC ve dvou programových blocích "na dálku". Pevně však věříme, že tato nouzová varianta nenastane.

Děkuji za rozhovor a přeji, aby o prvním prázdninovém týdnu bylo u skuhrovského hradu opět plno a 6. ročník Proměn dřeva proběhl tak, jako v letech minulých.

Jiří Nedomlel

Ohlédnutí za děním v Brocné

Dne 30.11. proběhlo rozsvícení Vánočního stromu uprostřed naší návsi. Bohužel tentokrát bez koled a bez setkání spoluobčanů. Přesto se strom povedlo krásně nazdobit a s spolu s postavičkou pasáčka a ovečkami vytvářel krásnou vánoční atmosféru, které zpovzdálí přihlížel patron hasičů, svatý Florián.

Ani letos nechyběla Mikulášova družina s andělem a čtyřmi čerty, která obešla všechny děti v Brocné. Máme tady asi samé hodné děti, protože žádné neskonočilo v pytli. Všechny dostaly za dobré chování a pěknou básničku hodně dobrot.

Výlov rybníka na návsi probíhal 12. prosince. Byly vyloveny všechny ryby a jedna velká škeble rybničná. Některé ryby byly prodány zájemcům, několik ryb bylo připraveno jako občerstvení pro rybáře. Zbytek úlovku

byl přebrán, roztríděn a byli z něj vyřazeni karasové z chovu. Ryby na další chov byly vypuštěny do jezírka, kde byly po dobu opravy rybníka. Dne 17. prosince proběhlo čištění rybníka a následně se opravovaly stěny rybníka. Starý beton se omyl tlakovou vodou a opravily se trhliny a vysypaný beton. Vše se poté natáhlo lepidlem s perlíčkem. Krásně byla opravena celá hráz rybníka. Koncem roku se do napuštěného a opraveného rybníka vrátili vytříděné ryby z výlovu pro další chov.

Žádné společenské akce se, bohužel, vinou Covidu nekonaly, a tak byl konec roku trochu smutný.

Koncem ledna a začátkem února přišla pěkná zima jako z pohádky, takže si děti užily sáňkování a po dlouhé době i bruslení a hokej na rybníku. Přestavba školy na byty se chýlí ke zdárnému konci. Stavební práce by měly skončit do konce března. Poté by se měl upravit venkovní prostor a před nastěhováním nájemníků se snad podaří uspořádat také prohlídku budovy pro veřejnost.

Všem přeji hodně zdraví a doufám, že omezení života brzy skončí, abychom mohli pořádat společenské akce a náš život se vrátil do běžného standardu.

Martin Šabata

Spolek Na Venkově v době covidové

Ačkoliv jsme po krásném létě všichni věřili, že už bude jen lépe, bohužel nám znovu naše plány překazila další vlna epidemie koronaviru. Kroužky u zvířátek se začátkem školního roku nestačily ani pořádně rozběhnout a už jsme je kvůli nařízení vlády museli opět přerušit. Zrušit jsme museli také naše akce pro veřejnost. Jedinou podzimní akcí, kterou jsme stihli uskutečnit, byla tradiční, již 11. Hubertova jízda. I přes nepříznivé počasí a složitou situaci se akce vydařila! Také jsme moc rádi, že naše děvčata Eliška Pišlová a Kateřina Dandová stihla absolvovat zkoušky ZZVJ (zkouška základního výcviku jezdce) ve Svobodě nad Úpou. Přestože došlo k posunutí termínu těchto zkoušek (rozhodnutí o změně přišlo od vedení jezdecké federace den před novým termínem zkoušek), Eliška s Kačkou zkoušky úspěšně složily! A navíc získaly výborné hodnocení od členů komise, což svědčí o jejich svědomité přípravě. Z jejich úspěchu máme velkou

radost! Úspěšné složení této zkoušky umožňuje svému držiteli zúčastnit se oficiálních závodů již na velkých koních v různých jezdeckých disciplínách pořádaných Českou jezdeckou federací. A tím se nám otevřela další vrátka...

Bohužel život nepřináší jenom šťastné okamžiky. A jsou i chvíle, na které nelze nikdy zapomenout... Dne 23.12.2020 jsme se nečekaně museli rozloučit s naším starokladrubským vráníkem Fíkem, jehož celé jméno znělo Sacramoso Paluba XLIX. Narodil se 15.5.2005 v hřebčíně ve Slatiňanech, na Nové Vsi působil od roku 2008 a byl to tehdy náš 1. kůň. Velký, černý, silný a svéhavý vůdce stáda. Kůň pana Mutiny Skuhrovského a velký kamarád dětí

na kroužcích a na táborech. Parťák jezdcům na závodech a při zkouškách a pomocník při práci s handicapovanými lidmi. Byl jsi „pan kůň“ s velkým srdcem! Děkujeme ti!

A nezapomeneme...

Všem čtenářům zpravodaje přejeme klidné velikonoční svátky a věříme, že se už brzy budeme opět setkávat tak, jako jsme se setkávali před touto nelehkou situací a v našich aktivitách navážeme tam, kde jsme nedobrovolně skončili.

D. Kadeřábková, P. Pišlová

Když u nás řádila španělská chřipka

Epidemie či dokonce pandemie řádily v Evropě i v našich zemích v minulosti velice často. Ve středověku to bývaly „morové rány“, cholera, neštovice a mnoho dalších. Ve dvacátém století se rozšířila v Evropě epidemie španělské chřipky, která na konci I. světové války zasáhla i naši obec.

V myslích tehdejších lidí se mísila radost z konce války s obavami, které způsobovala nebezpečná nemoc, na kterou tenkrát umírali především relativně mladí lidé. Nutno podotknout, že na nemoc ani tehdy neexistoval lék. Co o této době zaznamenal tehdejší skuhrovský kronikář? *„V roce 1918 k podzimu řádila v naší obci epidemie španělské chřipky. Děsná a prudká tato nemoc vyžádala si četné oběti na lidských životech. Zemřeli: Jaroslav Štekl z Rybníčků, Františka Kouřimová ze Skuhrova, František Kouřim ze Skuhrova, Jiřina Javůrková ze Skuhrova a M. Dohnálková z Debřec.“* Na dalším místě se dozvíme: *„V Praze dne 28. října 1918 vypukla revoluce. Den tento zapsán bude zlatým písmem v dějinách našich. Do naší obce došla zpráva o převratu dne 29.10.1918 v dopoledních hodinách. Vzpomínám na tento den. Ležel jsem nemocen, překonav šťastně nejhorší krizi španělské chřipky a zápalu plic, když tu pojednou slyším zpěv naší drahé hymny Kde domov můj. To skuhrovské občanstvo oslavovalo převrat a náš samostatný československý stát.“* Tolik přímé svědectví kronikáře. Pandemie španělské chřipky trvala zhruba dva roky a pamětníci tvrdili, že tak, jak z ničeho nic přišla, tak zase odešla. Dnes víme, že ji způsobil virus chřipky AH1N1. Úmrtnost této pandemie je odhadována na 1 až 5 % celkové populace, celkový počet obětí se udává mezi 50 možná až 100 miliony(!) Šlo o jednu z nejsmrtonosnějších epidemií v dějinách lidstva. Španělskou chřipkou nebylo nejvíce zasažené Španělsko, ani nebylo státem původu této nemoci. Epidemie se stala známou jako španělská chřipka, jelikož ostatní státy nacházející se ve válečném stavu zmínky o nemoci cenzurovaly, zatímco neutrální Španělsko k tomu nemělo důvod a naopak o chorobě rozsáhle informovalo. Proto to vypadalo, že Španělsko je mnohem více zasaženo. Virus následně zmutoval a stal se podstatně méně smrtícím. Epidemie působila ve třech, někde až ve čtyřech vlnách. Mezi příčiny vysoké úmrtnosti a neobvyklého věkového profilu obětí se řadí efekt „cytokinové bouře“ – virus způsobil přehnanou reakci imunitního systému. Tudíž více umírali lidé se silnějším imunitním systémem, především dospělí mezi 20 a 40 lety. V českých zemích počet zemřelých v důsledku španělské chřipky v letech 1918–1920 do-

sáhl 44 000 až 82 700 civilistů. K tomuto číslu je třeba přidat asi 2000 až 5000 na chřipku zemřelých vojáků.

Pozorný čtenář jistě našel řadu zajímavých informací v porovnání se současnou pandemií Covid-19. Závěry ať si udělá každý sám...

(Podle obecní kroniky a informací z internetu zpracoval **Jiří Nedomlel**)

Ze vzpomínek pana Ladislava Šulce, aneb Jak se kdysi žilo na horách

Tentokrát se ve vzpomínkách pana Ladislava Šulce přeneseme do období konce II. světové války. Očima malého chlapce spatříme události, které jsou dodnes předmětem mnoha diskuzí a sporů. Faktem je, že Němci, kteří válku rozpoutali, museli po své porážce nést následky svých činů. S tím souvisí i odsun sudetských Němců stanovený vítěznými mocnostmi. Na druhou stranu je nutné přiznat, že docházelo také k excesům spojených s jejich divokým odsunem.

Na jaře 1945 se již schylovalo ke konci války. Houstly tajné poslechy cizího rozhlasu, hlavně se poslouchal Londýn a Moskva. Před námi dětmi se to ale tajilo. Náhle napětí povolilo. V Praze vypukla v prvních dnech května revoluce. Do světa to vyhlásil Český rozhlas, o který se potom urputně bojovalo. Lidé, netrpělivě očekávající konec války už po pádu Berlína a Hitlerově smrti, plní nadšení a radosti vzali tuto revoluci jako konečné vítězství a začali se podle toho chovat a také oslavovat. Tak tomu bylo i na Lomech. Mámy rychle ušily české a československé prapory ze všeho, co bylo barvou podobné, a ozdobily jimi svoje domovy. Naši kluci Zdeněk s Mirkem vyrazili na nenáviděnou česko-německou hranici a začali ji likvidovat. Červeno-bílé hraniční kolíky tahali jako svoji kořist k nám do kůlničky mámě na topení. Nadšení však netrvalo dlouho a náhle se změnilo ve strach a hrůzu z toho, co bude následovat. Kdosi se asi někde vytahoval před místními Němci, nebo to sami zjistili, udali vše na velitelství

v Deštném a bylo zle. Na Lomy přijelo gestapo a začalo vyšetřování. Rychlostí tamtamů se do všech chalup rozneslo, že u Michlů v hospodě řadí Němci. Stejnou rychlostí následně mizely československé prapory z vikýřů a oken a stejně tak vše, co připomínalo zmíněné oslavy. Vzpomínám si, že když se později opravdu už nikdo nemusel bát, pomáhal jsem ten náš prapor vyhrabávat na špejchaře z obilí...

Z Michlova dvora se ozývala dokonce střelba. Nastal panický zmatek. V Osečnici, kam se to doneslo, některé rodiny sbalily rychle své nejnnutnější věci a odešly se schovat do lesa. Gestapáci chtěli zastřelit našeho souseda Frantu K. jenom proto, že si dovolil na ně křičet. Naštěstí se podařilo vysvětlit veliteli jednotky, že to nebyl zlý úmysl. Franta totiž prožil jako mladý první světovou válku coby voják na frontě. Údajně prý téměř zmrzl. To narušilo jeho zdraví a psychiku a zanechalo následky na celý život. Mluvil hodně hlasitě. Chtěl-li někomu něco sdělit nebo vysvětlit, vypadalo to, jako když na něho křičí. Jindy si znenadání začal mnout ruce, zrudl v obličeji a přitom dělal nevědomky zvláštní grimasy. To se mu tehdy mohlo stát osudným.

Nakonec se však všechno uklidnilo a za několik dnů byl všemu konec. Jednoho dne přijela od Dobrého dvě nákladní auta s takzvanými partyzány z okolí a hrdě osvobozovali naši vesnici. Pod lipami zastavili a začali střílet do zdi školy, kde byly v závěru války nastěhovány dvě německé rodiny někde od Berlína, kde se očekávalo vysoké nebezpečí při dobývání měst spojeneckými vojsky. Byly tu vlastně schovány, aby přežily. Dá se říci, že to byli normální, slušní, nešťastní lidé, proti kterým z nás sousedů nikdo nic neměl. Samozvaní „partyzáni“ však ukazovali svoji odvahu a moc. Stačilo málo a postříleli by je, jako se to stalo v Deštném a v okolních vesnicích. Později se ukázalo, že vraždili bez soudů, znásilňovali ženy a dívky, které bez pohrbívání zahrabávali třeba jenom do hnoje. Jinde si musely jejich oběti předem samy vykopat svoje hroby. Tito „partyzáni“ drancovali, kradli zlato a jiné cennosti. Dnes, po letech se teprve dozvídáme tyto hrůzné věci, kdy se staví těmto také obětem války po horách pomníčky a pamětní desky. Vzápětí za „partyzány“ se ze stejného směru s rachotem vynořovala auta a příjížděly vozy s ruskými vojáky. Další šli pěšky, jiní na koních, unavení, špinaví. Část jich zastavila na dvoře Kučerova statku, jiní pokračovali dál po Lomech. Nevím, jak se to stalo, ale já jsem byl zase sám doma. Odvážil jsem se ale ven přede dveře a okukoval jsem jakýsi minomet, když ke mně přistoupil voják. Spíše z jeho gest a posuňků než z jeho řeči jsem vyrozuměl, co ho trápí. Potřeboval na záchod. Zavedl jsem ho domů a stal se najednou hrdinou. Mluvil jsem

přece s ruským vojákem a rozuměli jsme si. Největší obdiv ve mně vzbuzovali kozáci na koních, se zahnutými šavlemi a vysokými kožešinovými čepicemi, jak projížděli volně přes pole, někteří s pistolemi v ruce, jiným se blimbaly u pasu.

V dalších dnech kdosi přinesl zprávu, že se od Deštného přesouvají Antoniíným údolím sovětsí vojáci s auty a další bojovou technikou směrem ke Skuhrovu. Kdo měl zdravé nohy, tohle musel vidět. Běželi jsme strání dolů do dolíku, po úzké houpavé lávce přešli Bělou a vyšplhali do kopečka k hájence Šafářových, která stála přímo u silnice. Nesčetný počet vozů s namontovanými kulomety, drnkot jejich kol prolínající se s dusotem okovaných i bosých koní a hřibat, to byla pravá atmosféra pro nás kluky. Celé hodiny se táhly větší i menší skupiny, vojáci na vozech i vedle nich na jízdních kolech zřejmě sebraných někde

cestou, obtíženi batohy, samopaly, šavlemi nebo jen pistolemi. Na některých vozech vezli raněné vojáky ovázané špinavými obvazy. Vojáci vyměňovali svoje věci za jídlo nebo za jiné věci. Hlavně se jim líbily hodinky. Nosily se v kapsičce vesty nebo kabátu, byly opatřené řetíz-

kem zapnutým do knoflíkové dírky. Právě takový řetěz se leskl na hrudi Bohouše K., když u něj zastavil jeden poddůstojník se slovy: „Davaj časy, tavarišč, davaj časy.“ Domlouvali se rukama nohama, až se přece jen dohodli. Bohouš mu dal hodinky i s řetězem a on odvázal mladého koníka od vozu, pokynul mu paží a odjel. Bohouš, který měl doma na tahání jen holana, šťastím zrovna zářil. Každému ho ukazoval a vyprávěl, jak se pěkně dohodli. Udělal však osudnou chybu. Místo řeči měl vzít koníka a odvést ho domů. Za chvíli k němu totiž přistoupil nějaký vyšší důstojník a začal něco vykládat a rozčilovat se. Nakonec mu koně sebral, uvázal k sedlu svého a byl pryč. V očích milého Bohouše se rázem změnilo nečekané štěstí na nesmírné zklamání...

Nastaly první mírové dny, ale ani ty nebyly v Orlických horách zcela bezproblémové. O tom zase někdy příště.

Zajímavý dokument o akci ve Svinné

Ve Věstníku hasičských žup Orlice 15 a Stráž na východě č. 99 z července a srpna 1937, bylo publikováno celkem podrobné hodnocení župního sjezdu, který se konal ve Svinné. Tak malá podorlická obec hostila akci, za kterou by se nemuselo stydět kdekeré město. Přijelo sem přes 300 lidí a tento počet určitě převýšil počet obyvatel Svinné. Autor textu není znám. Podepsal se –y–. Níže uvádím doslovný přepis textu.

(k tisku připravil *Josef Kučera*)

Župní sjezd ve Svinné

Dne 11. července pořádán byl župní sjezd ve Svinné na pomezí naší župy za krajně nepříznivého počasí. Vzdor tomu přítomno bylo 212 bratří z naší župy a asi 100 bratří ze žup sousedních, což jest jistě účast velmi pěkná. Dlužno jen litovati, že nepříznivým počasím znemožněna byla větší účast občanstva z blízkého okolí a tím poškozen místní sbor. Nástup župy proveden dle nových směrnic za vedení župního náčelníka br. Kapala po okrscích. V čelo průvodu umístěna za zvuků státní hymny státní vlajka, načež provedena přehlídka župy krajským náčelníkem br. Halíkem za doprovodu župního předsednictva. Po hlášení br. Kapala br. Halík přítomné hasičstvo pozdravil.

Průvod odešel do středu vesnice, kde provedeno cvičení CPO dle následující legendy: hlídka hlásí nepřátelská letadla na obzoru. Jest vyhlášen poplach a tu již letadla shazují bomby zápalné, yperitové a slzné. Jedna zápalná puma zasáhla stavení, které počalo hořeti. Hasičský sbor spěchá se strojem k požáru, ale přímá cesta k vodě je uzavřena zásahem yperitové bomby, takže hasičstvo musí oklikou po velmi neschůdném území, kde muselo býti použito i provazu na zadržování stroje s kopce. Vzdor tomu již v pěti minutách zasahuje jedním proudem hořící stavení a druhého proudu používá k asanaci zamoření návsi, kde zatím již asanační četa provádí asanaci chlorovým vápnem. Též samaritáni spěchají na pomoc bratru, postiženému otravou yperitem, kterého přenášejí k ošetřujícímu lékaři, v druhém případě mdloby, hasiči provádějí ošetření sami. Celé cvičení bylo provedeno velmi pěkně a názorně, bylo všemi přítomnými ze zájmem sledováno. Výklad celého cvičení podal župní náčelník.

Následoval odchod do zahrady, kde provedeno bylo defilé hasičstva před krajským náčelníkem a župní správou. Po seřazení před tribunou vztýčena za hraní státní hymny naše státní vlajka. Starosta místního sboru a současně obce br. Lenfeld uvítal všechny přítomné jménem obce a místního sboru. Za župu pozdravil členstvo a hosty župní starosta br. Nypl. Představil milého hosta kraj. náčelníka br. Halíka a požádal jej, aby se ujal slova. Ve velmi pěkné řeči vzpomněl br. Halík utrpení našich hochů v zajetí a slavné bitvy u Zborova, nabádal bratry, by navázali na tradici hrdinů zborovských a bude-li toho třeba, neváhali položit za vlast i své životy.

Po slavnostním proslovu dekorováni byli staří zasloužilí bratři za svoji zásluhou činnost a sice bři: Beránek, Havránek a Slavík z Rychnova n. Kn. za 50ti letou a bři: Kopecký z Javornice-Betlem a Falta z Rychnova n. Kn. za 40 letou a bři: Krsek z P. Habrové, Lenfeld a Brandýs ze Svinné za 30ti letou činnost hasičskou.

Hned na to následovalo cvičení. První okrsek za vedení br. Krulicha z Hraštic předvedl vojenskou ranní půlhodinku. Za druhý okrsek provedl rychnovský sbor za vedení br. Dvořáka cvičení s maskami. Třetí okrsek, veden br. Šklíbou z Lupevnice a br. Prausem z Vamberka, předvedl ukázky různých závodivých a zábavných cvičení, kterými si členstvo zpřijemňuje svá namáhavá a dosti nezábavná cvičení. Cvičení pořadové župy muselo pro blížící se déšť býti vypuštěno.

I když neuspokojilo nás počasí, dlužno vysloviti uspokojení nad provedenými cvičeními, které svědčí o snaze vedoucích činitelů, postupovati s duchem času a v mezích vytčené činnosti hasičstva, jak po stránce obrany majetku i životů svých spoluobyvatelů, tak i zejména našeho státu. Díky všem, kdož o zdar toho se přičinili.

—y—

Poznámka redakce: děkujeme touto cestou panu Josefu Kučerovi za jeho příspěvek, který připomíná významnou událost v dějinách hasičského sboru. To jistě zvláště ocení současní členové hasičského sboru ve Svinné.

Ze Svinné do Jižní Ameriky

V šestém pokračování toulek Jižní Amerikou nás Mgr. Petra Wenzelová provede džunglí a horským pralesem. Spolu s ní také zažijeme hororovou jízdu místním autobusem.

Víte, jaký je rozdíl mezi trekem ve 4000 m n.m. a v 5000 m n.m.? Ve 4 km hekáte, mluvíte stěží, ale plíce ještě dobře fungují, dá se jít vcelku vytrvale. V 5 km už jen hekáte, zastavujete co 15 kroků a mluvit nemůžete vůbec. Po novoroční nemoci jsem si vybrala variantu ve 4 km. Jak řekl můj občasný spolucestující Honza: „Aby se ti rozchodily zase nožičky a rozdýchaly plíce.“ Je to dobrák od kosti. Na doporučení mého kamaráda z pražské laborky jsme šli trek z horské vesnice jménem Lambate do horské džungle. Psal mi, že doporučuje mačetu. A upozornil na případné "doury" na cestách. Jaksi se zapomněl zmínit, že by se hodily také holínky, kánoe a motorová pila! Šli jsme močály, bahnem, přeskakovali (doslova!) vodopády. Stále jsme museli chodit potoky. Kdo chce složit zkoušku z psychické odolnosti, okamžitě bychom ho s Honzou poslali sem, do horského pralesa. Neskutečně to zdržuje, když se musíte prodírat s krosnami vším tím marastem. Urvala se mi hůl, totálně jsme propršeli, krosny se daly ždímat. A mně vynechávala má už tak dost bolavá kolena. Takových nadávek! Ale do cíle jsme došli.

Nějakým zázrakem jsme se vrátili do La Pazu, odkud nás čekala další cesta plná dobrodružství. Plných 13 hodin jsme se kodrcali do pořádné džungle v nížině po proslulé Camino de la Muerte (cesta smrti) do městečka Rurrenabaque. Prvních 80 kilometrů jsme si dělali srandu, že je ta cesta přeceňovaná. Pak mi začal mrznout úsměv. Každou chvíli jsem nás viděla dole kdesi stovky metrů ve srázu nebo v řece. V jednom momentě to opravdu vypadalo, že jsme naklonění jen na dvou kolech. Už jsem chtěla vyskakovat okýnkem. Začala jsem propočítávat všechny možné případy. Nestačila mi na mou teorii ani maturita a pár zkoušek z fyziky. Stále jsem do svých propočtů zahrnovala smykové tření, drsnost vozovky, nakloněnou rovinu, hmotnosti cestujících, veškerou mechaniku, moment hybnosti a otáčení kol, odstředivé síly, odpor větru. podle toho jsme už dávno měli ležet na boku! Takže, páni profesori a docenti, buď za těch pár let došlo k drobným odchylkám v některých fyzikálních zákonech, nebo jste mi zapomněli prozradit nějaké sladké tajemství z mechaniky a gravitace! Vozovka pro

jedno auto a řidič jede jak dobytek! Když jsem se v té rychlosti koukala dopředu, viděla jsem, jak se autobus klátí ze strany na stranu. A to už Honzovi trnul úsměv ve tváři taky. Jak je možné, že všichni cestující jsou tak v klidu? Cesta místy prostě nebyla. Jen ten sráz dolů. Když se setmělo a já na nemohla tu hrůzu vidět, bylo to poněkud lepší. Klidně spát ale stejně nemůžete. V autobuse, kde je rádio, chlapi se hádají, ženské řvou jedna na druhou, protože jsou nejspíš hluché a navíc nemají šanci se slyšet přes ten rachot, děti do vás zezadu kopou, při vystupování davová panika a šílenství, nemáte naději usnout. Typická Jižní Amerika. My jsme si na to už trochu zvykli a bavilo nás ten ruch pozorovat.

Autobus skáče čím dál více, Honza říká: „No, jak tě sleduji, máš na zpáteční cestě jedinou možnost.“ Já: „Jo, zpátky letím letadlem! Ušetřím si čas a nervy!“ Honza: „Ve tvém případě jsem myslel na kilo čokolády, je to levnější varianta.“ A pak to zabil větou: „Sakra, když pojede takhle rychle, nebudu mít v té coca cole žádné bublinky.“ Neflákli byste mu jednu?

V Rurrenabaque jsme navštívili dech beroucí pampy. Kapybary, ptáci, želvy, kajmani, aligátoři, růžoví delfíni. Šťastná zvířata ve volné přírodě. Přece jen ještě na Zemi zvířata kus své čisté přírody mají.

V Rurrenabaque se stal zázrak. Doslova si mě vyhlídl na tržišti šaman. A my se rozhodli dát ještě Amazonii a džungli šanci. Zapomněla jsem u něho na všechno zlé i na vše dobré. Nic neexistovalo. Jen místo mezi liánami, kam se dostanete pouze lodí. Celé 3 týdny jsme nakonec zůstali mezi komáry a tarantulemi. Na poslední týden se sešla skupina neuvěřitelně srdečných a kreativních lidí. Vytvořili jsme mezi sebou barevnou harmonii a silná pouta. Sešli jsme se z různých koutů světa. A do teď nechápeme, jak je možné, že jsme dokázali během meditací tak spolupracovat. Nebudu nic popisovat do detailů. Je mi jasné, že spousta lidí takovým věcem nevěří. Ale jedno prozradit mohu. Něco mezi nebem, zemí a každým z nás skutečně existuje. A jsem ráda, že stále existují šamani, kteří umí doopravdy lidem pomoci. Byl to jeden z nejsilnějších zážitků v mém životě. Napomohlo tomu to místo. Ale především ti lidé. Asi bych teď v časech korony potřebovala na chvíli zase do džungle mezi tarantule a komáry. Síla přírody je prostě mocná.

Čerpejte ji také alespoň z přírody na území vašich katastrů. Všem přeji pozitivní mysl a negativní testy!

Koronavirus pohledem ze zahraničí podruhé

Je tomu rok, co jsem na začátku koronavirové krize psal do Skuhrovského zpravodaje svůj pohled ze zahraničí – z Tbilisi. Dovolte mi nyní, vážení čtenáři, Vám poslat své další postřehy z ciziny týkající se koronaviru, nyní ovšem již z Kyjeva. Jsou založeny na mé osobní zkušenosti pobytu ve třech zemích v době koronavirové (5 měsíců v Gruzii, 4 měsíce v ČR a nyní 4 měsíce na Ukrajině). Zažil jsem tak v praxi tři různé přístupy – přes velmi přísný v Gruzii (např. vstup do země pro cizince byl v podstatě zakázán), až po volnější na Ukrajině (zde nyní vše zůstává v normálním režimu). Zároveň mi denně chodí do počítače svodky z celého světa, takže si mohu udělat celkem dobrý obrázek. Zde jsou tedy mé postřehy:

1. Koronavirus si žije vlastním životem

Koronavirus si dělá, co chce a šíří se víceméně všude podobně bez ohledu na to, jak moc se ta či ona země uzavírá. Jinými slovy, vidím, že uzavření jednotlivých zemí (zákaz činnosti restaurací, volnočasových aktivit, výuky ve školách atd.) nevede k tomu, že koronavirus odejde někam za hranice a dá pokoj. Korona si prostě žije svým životem. Ať se tomu bráníme jakkoli, tak postupně prochází populací stejně jako jiná respirační onemocnění.

2. Rozdělení společností

Nejenom v ČR je společnost ve svém pohledu na řešení koronavirové situace rozdělena (u nás je navíc rozdělena ještě osobou prezidenta). Stejně tak předpokládám, že přibližně polovina čtenářů tohoto článku se mnou nebude souhlasit a polovina ano. Pozoruji, že celosvětově byla na počátku koronavirové krize větší ochota se podřízovat opatřením, než je tomu nyní. Mám na to jednoduché vysvětlení. Zpočátku se o této nemoci moc nevědělo a lidé se báli. Postupně se ale ukázalo, že cena, kterou jako společnost za uzavírání platíme, je neúměrně vysoká v porovnání s nebezpečností koronaviru. Pozoruji v zahraničí, že lidé, kteří kvůli protikoronavirovým opatřením přišli o práci, tato opatření kritizují. Chápu je – pokud nemáte čím nakrmit rodinu, nebo nemáte na splátky hypotéky (protože vám vláda např. zavřela podnikání), tak logicky nejste z různých vládních omezení nadšení a považujete svou zhoršující se ekonomickou situaci za větší hrozbu, než je potenciální hrozba nakažení koronavirem. Vidím, že po-

dobný přístup má i mnoho lidí v ČR, kde se stále více občanů dostává do existenčních problémů, ovšem ne kvůli koronaviru, ale kvůli opatřením proti němu.

3. Nedodržování opatření

Sleduji, že dodržování vládních opatření lze zajistit především dvěma způsoby. Buď nastavíte přísný restriktivní režim, anebo musíte zabezpečit, aby se populace s omezeními ztotožnila. Co se restrikcí týče, uvedu příklad: v Gruzii byl na jaře vyhlášen zákaz nočního vycházení pod pokutou v přepočtu cca 25 000 Kč (průměrný plat je asi 8 000 Kč), pokuty byly tvrdě udělovány a ulice byly vymezené. Naopak na podzim v Praze jsem z okna neustále viděl množství lidí, neboť pokuty buď nebyly dávány, nebo byly směšně nízké. Pokud se týká ztotožnění se populace s omezeními, opatření musí být srozumitelná (aby každý rozuměl, proč je to či ono opatření zaváděno), jednoduchá (aby každý věděl, co má v té či oné situaci dodržovat) a dlouhodobá (jedině tím se zajistí jejich dodržování a účinnost). Pokud tyto podmínky nejsou splněny, tak se s nimi populace země neztotožní a nedodržuje je. Jako příklad země, kde se populace s opatřeními ztotožnila, uvedu Švédsko, které zvolilo liberální přístup s jednoduchými, dlouhotrvajícími a minimálně měněnými pravidly. Jako příklad, kde se ztotožnění populace s pravidly úplně nepovedlo, lze uvést třeba naši zemi.

4. Matoucí interpretace dat

Vidím, že v současné mediální koronavirové hysterii dochází k velmi matoucí interpretaci dat. Již jen hraní si se slovy „nakažený/nemocný“ a „vyléčený“ stojí za zamyšlení. V současné situaci jakmile je u vás detekován vir, tak automaticky spadáte do kolonky „nakažený/nemocný“ a následně po karanténě, když u vás vir již detekován není, jste v kolonce „vyléčení“, a to i v případě, že jste měl na-prosto bezpříznakový průběh. Ovšem to, že u mě byl detekován vir, ještě neznamená, že jsem nemocný (člověk v sobě neustále má mnoho druhů virů a bakterií a ty se aktivují pouze za určitých situací) a tudíž jsem se ani nemohl vyléčit. Dochází tak k nesprávné interpretaci dat a ke zveličování problému.

Co se týče čísel, tak je i jasná závislost mezi počtem testů a počtem nakažených. Jednoduše se to dalo vypočítat loni na podzim. Když se více testovalo, bylo více nakažených a naopak. Prostě jednoduchá přímá úměra. Zároveň to dokazuje, že vir společnost již do nějaké míry promořil.

Nabízím ještě jeden moment – v roce 1995 umřelo v ČR s chřipkou 5500 lidí. Pamatujete si někdo, že by se uzavírala republika? Že by žáci nechodili do škol? Já tedy ne. Maximálně se přijala nějaká regionální omezení typu zákaz návštěv nemocnic. Ovšem, nebyl internet a smrt neprobíhala v přímém přenosu jako dnes...

A když už jsme u těch čísel – tady na Ukrajině jsou nyní oficiální čísla nakažených celkem malá, provádí se ale málo testů a obecně se zde koronaviru nedává takový mediální prostor, jako třeba u nás (navíc jsou otevřené restaurace, sportovní a kulturní zařízení – prostě vše funguje normálně). Je to pochopitelné – Ukrajina řeší složitou socioekonomickou situaci země, Ruskem okupovaný Krym a Donbas – každý den rukama ruských ostřelovačů na východní frontě umírají vojáci. Takhle země má i jiné starosti.

Nechci nijak koronavirus zlehčovat. Je to nebezpečná nemoc a je mi samozřejmě líto všech lidí, kteří s ním umřeli. Ale vadí mi ten naprosto bezprecedentní přístup k této nemoci, který nemá v historii obdoby. Přistupujme k ní jako k jakékoli jiné nemoci. Opravdu se nejedná o mor nebo ebolu. Skoro mám dnes pocit, že nemoci jako rakovina přestaly existovat (a to na rakovinu statisticky v ČR umírá člověk každých 20 minut). Každoroční epidemie chřipky se také letos nekoná (ona samozřejmě probíhá, ale vše se shrne do položky koronavirus).

Srdceryvný příběh lze v médiích udělat z každé nemoci, neboť i na z pohledu většiny populace banální nemoci občas někdo umře. A za každým tímto člověkem je nějaký příběh – rodina, kamarádi, práce. A když jsme u těch těžkých životních příběhů, zkusme natočit příběhy lidí, které existenčně postihly protikoronavirové zákazy. Obecně si myslím, že přijatá protikoronavirová opatření budou mít větší celospolečenské škody (ekonomické, sociální, vzdělávací atd.) než vlastní koronavirus. Je prostě třeba si uvědomit, že koronavirus tu s námi bude, nikam nezmizí a musíme se s ním naučit žít. A ano, bohužel na něj (s ním) také občas někdo zemře. Mimochodem, v ČR denně umře přibližně 300 lidí (a cca 300 se jich narodí – jde o přirozenou obměnu populace) a každý z nás bude jednou do této statistiky zahrnut.

Závěrem mi dovoluť ještě jeden postřeh z ciziny. Žil jsem již v mnoha zemích (chudších i bohatších), a tak jsem již mnohokrát využil služeb zahraničních zdravotníků. Můj závěr je jednoznačný: český zdravotnický systém je z hlediska dostupnosti a kvality světová špička. Opravdu, často lepší než ve vyspělých zemích západní Evropy. Mám v Česko obecně a v český zdravotnický systém plnou důvěru a vůbec nepochybuji o tom, že by náš zdravotnický systém nápor nemocných koronavirem nezvládl (za použití různých výjimečných např. organizačních opatření).

Přeji všem Skuhrovákům, ať toto období přečkají ve zdraví (fyzickém i duševním).

Z Kyjeva zdraví **Jirka Preclík**

Historická fotohádanka

Tentokrát je na snímku populární osobnost, která prožila část svého života v naší obci. V době protektorátu tento mladík bydlel u svých příbuzných v rodině Porkertů a pracoval v jejich podniku. Už tehdy se začal projevovat jeho mnohostranný talent. Kreslil karikatury a ilustrace do firemní tiskoviny Sdělení, hrál na klavír a další nástroje, založil taneční orchestr, rád a dobře také lyžoval. Po válce vystudoval práva a stal se jedním ze zakladatelů divadla Semafor. Proslavil se jako skladatel, jeho písně otextované Jiřím Suchým již dávno zlidověly. Teď už je jistě všem jasné, že na historickém snímku je Jiří Šlitr.

Humor v době covidové aneb co létá internetem...

Moderní léky jsou hotový zázrak. Díky nim se žena se zápallem plic může postarat o muže s rýmou.

Od rána jsem se snažil o internetovou registraci k očkování. Po šesti hodinách úspěch! Babička má dálniční známku.

Je prima, jak nám různá nařízení zpřijemňují dobu katantény. Po údernickém šití roušek, amatérském učitelování a domácím samostřihání teď všichni s mapou v ruce a buzolou hledají hranice katastrálních území.

Na pondělní cestu do práce mám připraveno: rodný list, občanský průkaz, oddací list, výpis z katastru, pracovní smlouvu, čestné prohlášení, respirator, roušku a sluneční brýle, má být hezky.

Současný svět očima dětí

Maminko, proč už nešiješ roušky? Nezdržuj, vidíš, že vařím vakcíny!

Strašně jsem se lekl, když maminka onemocněla, protože jsem si myslel, že nám bude vařit tatínek.

Na maminky se nemá křičet, protože jsou prospěšné.

Když se dva lidi do sebe zamilují a poprvé se políbí, hned se zhrouť a nevstanou aspoň hodinu, ale možná i dýl.

*Sestra zase měla na vysvědčení samé jedničky. Vsadím se, že mi to dělá naschvál.
Babička je tlustá, protože je plná lásky.
Čím je člověk starší, tím jsou jeho zuby dražší.
Holky neumí čůrat ve stoje, protože nevědí co si mají držet.
Nejsem pokřtěný, ale očkováný jsem.
Nevím kolik je mi roků, protože se to stále mění.
Muži u nás se můžou oženit jen s jednou ženou. Tomu se říká monotónní.*

A ještě několik prohozů meteoroložky ČT Taťány Míkové, jak si je poznamenal skuhrovský občan pan Miloš Kops:

*Přes den bude mít směr vítr jižní.
V této oblasti máme vzduchové chomáčky.
Čekají nás bohaté přeháňky.
Zde vypadá vzduch chomáčkovitě.
Čeká nás slunečná noc.*

Redakční poznámka na závěr:

První číslo Skuhrovského zpravodaje v roce 2021 je jako ostatně celý svět poznamenáno probíhající pandemií. Řečeno lapidárně – moc se toho neděje, a tak není o čem psát. Proto se toto číslo více obrací do minulosti a v závěru také k humoru, se kterým se přece všechno snáší líp.

Dostali jsme se do situace, kdy nám nezbývá nic jiného, než věřit, že s postupující vakcinací a nepopulárním promořením se snad už brzy podaří tuto nešťastnou dobu překonat. Bohužel, životy těm, co na Covid doplatili cenou nejvyšší, už nikdo nevrátí. Názory na původ a průběh pandemie jsou velice různé, konspirační teorie stíhají na internetu jedna druhou, takže člověk neví, čemu má věřit. Pravda a lež se míchají dohromady. Ani po pandemii nebude náš život takový, jako byl před ní. Mnohé se změní, do popředí se vrátí problémy, které pandemie jen odsunula. Lidstvo si svým chováním už dlouho o nějakou facku „koledovalo“. Tak se snad konečně poučí a začne zase používat zdravý selský rozum. Velikonoce jsou svátky vzkříšení. Podaří se také vzkřísit dnes často zpochybňované, ale minulými generacemi prověřené tradiční hodnoty?

Krásné Velikonoce, hodně jarního sluníčka a hlavně pevné zdraví Vám přeji všichni, kdo se podílejí na vydávání Skuhrovského zpravodaje.

Prodej krmných směsí pro nosnice přímo od výrobce

- výborná kvalita, nejlepší ceny
- sortiment budeme postupně rozšiřovat

cena balení **25 kg**
260 Kč vč. DPH

Cena platí do konce roku 2020.

Prodej v Trnově:
ZEAS Podorlicko a.s.
Trnov 99

Prodejní dny a doba:
úterý, středa, čtvrtek
8 – 11:30 hod. a 12:00 – 15 hod.

Kontakt:
Tel.: 494 662 110

www.zeas-podorlicko.cz

Skuhrovský zpravodaj vydává Obec Skuhrov nad Bělou.
Zaregistrováno u MK ČR po značkou E 11 927. Odpovědný redaktor Mgr. Jiří Nedomlel,
Skuhrov nad Bělou 119. Kontakt: nedojir@seznam.cz
Perokresby a obálka: Evženie Hanušová. Číslo 172, ročník 46, duben 2021.
Tisk: EXNER studio, s.r.o. Solnice

Redakce neodpovídá za stylizaci příspěvků, texty neprocházejí odbornou jazykovou úpravou.
Je vyhrazeno právo na případnou úpravu nebo zkrácení článků.
Příspěvky čtenářů a dopisovatelů nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele.

Zubní pohotovost - rozpis služeb

ordinační hodiny: sobota, neděle, svátek 08,00 - 13,00 hod.

datum	jméno lékaře	adresa ordinace	telefon
27.03.	MUDr. Příbylová Marta	Komenského 209, Častolovice	494 322 706
28.03.	MDDr. Učňová Petra	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
02.04.	MUDr. Salamin Akram	Kvasinská 129, Solnice	602 152 873
03.04.	MUDr. Skříčková Zdena	poliklinika Rychnov nad Kněžnou	494 515 695
04.04.	MUDr. Sudová Simona	poliklinika, Mírové nám. 88, Týniště nad Orlicí	494 371 031
05.04.	MUDr. Miřejovská Dagmar	Třebízského 799, Kostelec nad Orlicí	494 323 152
10.04.	MUDr. Štulík Richard	poliklinika Rychnov nad Kněžnou	494 515 693
11.04.	MUDr. Tancurinová Jana	Náměstí Dr. Lützowa 345, Vamberk	736 419 151
17.04.	MDDr. Učňová Petra	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
18.04.	MUDr. Valešová Pavla	poliklinika, Pulická 99, Dobruška	494 622 114
24.04.	MUDr. Veselská Renata	poliklinika, Mírové nám.88, Týniště nad Orlicí	494 371 781
25.04.	MDDr. Zdráhal Zdeněk	Masarykova 729, Kostelec nad Orlicí	721 460 150
01.05.	MDDr. Andělová Jana	Jana Pitry 448, Opočno	731 980 112
02.05.	MUDr. Bahník František	Třebízského 799, Kostelec nad Orlicí	494 323 152
08.05.	MUDr. Beránek Jan	Komenského 828, Týniště nad Orlicí	494 371 088
09.05.	MUDr. Bergmanová Dita	Záhumenská 445, České Meziříčí	734 324 600
15.05.	MDDr. Borůvková Veronika	poliklinika, Pulická 99, Dobruška	494 622 114
16.05.	MUDr. Domáňová Iva	poliklinika Rychnov nad Kněžnou	494 515 694
22.05.	MDDr. Motyčka Martin	Komenského 44, Rychnov nad Kněžnou	775 224 093
23.05.	MDDr. Havlíček Ondřej	Kvasiny 145	771 155 445
29.05.	MUDr. Hrbáčová Eva	Na Trávniku 1232, Rychnov nad Kněžnou	494 532 330
30.05.	MDDr. Chládek Tomáš	Kvasiny 145	771 155 445
05.06.	MUDr. Kašparová Dagmar	Voříškova 169, Vamberk	602 514 715
06.06.	MUDr. Loukota Jan	Komenského 127 , Opočno	494 621 665
12.06.	MDDr. Machková Terezie	Jana Pitry 448, Opočno	731 980 112
13.06.	MUDr. Malátková Ludmila	poliklinika Rychnov nad Kněžnou	494 515 696
19.06.	MDDr. Matoušková Lucie	Kvasinská 129, Solnice	602 152 873
20.06.	MUDr. Miřejovská Dagmar	Třebízského 799, Kostelec nad Orlicí	494 323 152
26.06.	MDDr. Motyčka Martin	Komenského 44, Rychnov nad Kněžnou	775 224 093
27.06.	MDDr. Paličková Zlata	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
03.07.	MDDr. Petrák Tomáš	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
04.07.	MUDr. Plšková Ivona	Svatohavelská 266, Rychnov nad Kněžnou	494 534 841
05.07.	MUDr. Podolská Jana	poliklinika, Mírové nám. 88, Týniště nad Orlicí	494 371 783
06.07.	MUDr. Pokorná Jaroslava	poliklinika Rychnov nad Kněžnou	494 515 697
10.07.	MUDr. Pokorná Věra	Jana Pitry 448, Opočno	494 667 628
11.07.	MUDr. Příbylová Marta	Komenského 209, Častolovice	494 322 706
17.07.	MDDr. Rýdlová Zuzana	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
18.07.	MUDr. Salamin Akram	Kvasinská 129, Solnice	602 152 873
24.07.	MUDr. Skříčková Zdena	poliklinika Rychnov nad Kněžnou	494 515 695
25.07.	MUDr. Sudová Simona	poliklinika, Mírové nám. 88, Týniště nad Orlicí	494 371 031
31.07.	MUDr. Světlík Filip	Tyršova 515, Opočno	777 667 353